

De 16 store malerier består af fire motiver, som hver er udført i fire variationer. Derfor fire kvartetter, „Four Quartets“. Fem af dem kan ses på Horsens Kunstmuseum. (Foto: Søren E. Alwan)

Et brud på principperne

- Og måske alligevel ikke

HORSENS - Med McKeever-udstillingen bryder Horsens Kunstmuseum sit eget princip om, at de skiftende udstillinger skal tage direkte udgangspunkt i museets egen samling.

De udstillende kunstnere skal enten i forvejen være repræsenteret i samlingen eller på anden måde være direkte relaterede til den. Ian McKeever er ingen af delene.

Begejstring

Når hans kæmpemalerier alligevel har fundet plads på de høje, hvide vægge i kunstmuseets udstillingsrum, skyldes det ifølge museumsinspektør Claus Hagedorn-Olsen en eneste ting:

- Der skal være plads til begejstring. Det er bare så stor en fornøjelse at se, hvordan man med farver og pensler kan skabe billedrum, glæde, liv og lyst til at kigge. At se ægte malekunst af den gammeldags slags, der oven i

købet er lavet, så fuglene synger.

Gamle dyder

Clau's Hagedorn-Olsen finder, at det efterhånden er sjældent, man støder på billedkunst af så traditionel karakter som McKeever, også på Horsens Kunstmuseum. Siden 1980'erne har billedkunstnere i større eller mindre grad gjort oprør med det traditionelle, eksperimenteret og i visse tilfælde bevæget sig meget langt bort fra gamle dyder.

- Men her har vi altså en, som kan det gammeldags maleri, og som insisterer på, at det er vigtigt, siger museumsinspektøren, som er på nippet til at hævde, at den engelske maler således alligevel har en rolle at spille i forhold til museets faste samling.

- Når publikum ser McKeever's billeder, kan de måske bedre sætte samlingen i perspektiv, mener han.

- Så kan udstillingen bevirke, at folk vil føre en diskussion med sig selv, når de ser på vores faste udstilling. At de tænker over hvilken slags kunst, de egentlig kan lide. (mima)

Engelske abstraktioner

Ian McKeever
på kunstmuseet

Tekst: Mikkel Markussen
Foto: Søren E. Alwan

HORSENS - De fylder godt, billederne. Selv i kunstmuseets store lokale.

Med sit halvlange hår og mørke tøj går Ian McKeever rundt på gummisåler og tager det lyse rum i betragtning. Flere store malerier hænger allerede på de hvide vægge, andre står på gulvet klar til ophængning. De enkelte billeder er for længst færdige; nu er det kompositionen af udstillingsrummet, maleren arbejder med.

Og enkelte af billederne er malet med netop dette lokale i tankerne. Den berømte engelske maler og kunstprofessor Ian McKeever var godt i gang med maleriserien „The Four Quartets Series“, da han og Claus Hagedorn-Olsen fra Horsens Kunstmuseum blev enige om en udstilling. Det var især det store, lækre udstillingslokale, som lokkede englænderen til Horsens, og de sidste billeder malede han direkte til museets vægge.

Et øjeblik

De i alt 16 malerier har været 18 måneder undervejs. I halvandet år har McKeever arbejdet hårdt i sit enorme atelier på landet i Dorset i Sydengland. En meget intensiv proces, hvor han har været fuldstændig indfanget af de store lærreder. Han arbejder altid med serier, denne gang 16, sidste gang 22 malerier.

- Jeg arbejder aldrig ret lang tid af gangen på det enkelte billede. Lige så snart jeg fornemmer, at

56-årige Ian McKeever arbejder med øjeblikket i sine malerier, som er rensat for tidsforløb. (Foto: Søren E. Alwan)

det går rigtig godt fremad, stopper jeg og griber et andet. Først efter flere måneder vender jeg tilbage og fortsætter, fortæller kunstneren.

Denne konstante skiftning må til for at bevare øjeblikket i hvert enkelt maleri. McKeever vil ikke acceptere nogen fornemmelse af tidens forløb i billederne, og det synes han, der kommer, hvis maleprocessen er et direkte fremadskridende forløb. Billedet må ikke have nogen begyndelse og heller ingen slutning.

- Denne fascination af øjeblikket hænger nøje sammen med seriens titel.

„The Four Quartets Series“ er opkaldt efter T. S. Eliots digt „Four Quartets“, som har været hovedinspirationen til de 16 malerier. Eliots digt svæver omkring en udflydende opfattelse af nutid, fortid og fremtid; netop det, McKeever's 16 begyndelses- og slutningsløse øjeblikke taler med om.

Et øjeblik

Billedernes tidsmæssige forløb er et øjeblik, som rummer både fortid og fremtid. Motivet er kunstnerens egen fornemmelse af øjeblikket omkring ham.

- Når jeg maler, prøver jeg at fange de psykiske og

følelsesmæssige energier omkring mig og få dem på lærredet. Så billederne viser en slags aura, du kan kalde det psykisk arkitektur, forklarer kunstneren uden at forvente, at man som beskuer skal aflæse hans psykiske tilstand, når man ser billederne.

- Et abstrakt maleri bør ikke fortælle beskueren, hvad det handler om. Verden har brug for mysterier, og det abstrakte maleri skal være et mysterium, som tillader beskueren at sætte tempoet ned, tage sig lidt ikke-forstå-tid og bare undre sig, mener McKeever. Han finder i det hele taget tempoet i verden alt for højt.

Det er derfor, han med sin familie bor på en nedlagt landbrugsejendom langt fra Londons hektiske kunstnermiljø. Og derfor han elsker udstillingsrummet på Horsens kunstmuseum, hvor linjerne er rene, gulvet enkelt og diskret, væggene er store og hvide, og billederne uden forstyrrelser kan ånde og eksistere, som McKeever selv udtrykker det.

Vi har brug for ro, mener han. I tilværelsen men også i kunsten. Hans malerier kan trods deres store format ikke rumme alle de ideer og tanker, han får, mens han arbejder. Støj er der nok af, og for mange indfald vil forstyrre roen i

billederne. Så ved siden af arbejdet med hovedmalerierne laver han gouacher og grafik, hvorigennem han får afløb for forstyrrelserne, lader støjen komme til kunstnerisk udtryk. Disse sideprodukter behandler naturligt nok samme tema som malerierne, og nogle stykker af dem er med i Horsens.

I alt rummer udstillingen fem malerier fra „The Four Quartets Series“, syv gouacher og 11 grafikker. Der er fernisering i morgen kl. 14.00, hvor borgmester Vagn Ry Nielsen åbner udstillingen. Ian McKeever vil selv være til stede.